

عنوان مقاله:

تحلیل کیفیت بصری فضای مسکونی با توجه به قابلیت و میزان دید (نمونه موردی: خانه های بافت قدیم بوشهر)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 3، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهران علی الحسابی - علم و صنعت ایران

سید باقر حسینی

فاطمه نسبی

خلاصه مقاله:

کیفیت بصری یکی از جنبه های مهم کیفی محیط و بالاخص فضای مسکونی است. از ابعاد کیفیت بصری، قابلیت و میزان دید می باشد که بندیکت پایه گذار روشی برای سنجش آن با استفاده از ایزووویست بود. برای تحلیل قابلیت دید در این مقاله از نرم افزار syntax2D استفاده شده است که توسط جیمز ترنر توسعه یافته است. ابعاد مساحت، محیط، بسته شدگی، مدوریت، جمع شدگی، فشردگی ایزووویست شش خانه که بصورت تصادفی در بافت قدیم شهر بوشهر با فضاهای مختلف ازعمومی تا خصوصی که عبارتند از ورودی، حیاط مرکزی، دو اتاق در طبقه همکف، رواق (شناشیل یا طارمه) و دو اتاق در طبقه اول مورد مطالعه قرار گرفتند. خانه های بافت قدیم بوشهر نسبت به خانه های موجود در بخش مرکزی ایران متفاوتند. علیرغم وجود حیاط مرکزی در این خانه ها، آنها بصورت برونگرا عمل می کنند. فضاهای طبقه همکف بعنوان فضاهای خدماتی عمل می کنند و اتاق های طبقه اول به همراه شناشیل و طارمه که به تهویه کمک می کند فضای مسکونی را فراهم می کنند. با توجه به خصوصیات استثنایی، فضاهای عمومی تا خصوصی در این بافت با سایر مناطق ایران متفاوت است. برای مطالعه خصوصیات بصری و قابلیت دید فضاها در خانه ها و برای نشان دادن عوامل اصلی خانه ها با توجه به خصوصیت بصری شان، ابعاد ایزووویست آنها سنجیده شد. هدف این مقاله بررسی فضاهای مسکونی و کیفیت دید آنها در بافت قدیم بوشهر بود. فرضیه اول این بود که فضای خانه ها و عملکرد آنها با کیفیت بصری شان رابطه دارد. فرضیه دیگر این بود که اندازه خانه با قابلیت دید آن بستگی دارد. یافته های تحقیق نشان می دهند که حیاط مرکزی یکپارچه ترین فضای خانه از نظر بصری است و اینکه با افزایش مساحت زمین خانه ها، یکپارچگی بصری اکثر فضاها افزایش می یابد که موید فرضیه های تحقیق است.

کلمات کلیدی:

کیفیت بصری، قابلیت دید، خانه های بوشهر، ایزووویست، syntax2d

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795249>

